

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6199

гр. София, 07.11.2016 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в закрито заседание на 07.11.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

като разглежда дело номер **11880** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – чл.161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление - [населено място],[жк], [улица], вх.А, ет.1, ап.2, представлявано от управителя Б. Д. М. срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/07.07.2014 г., поправен с РА за поправка № 1443322/06.08.2014г., издадени от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП–С., възложила ревизията, и С. С. Цинцарска, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП–С., ръководител на екипа, извършил ревизията, в частите, изменени и потвърдени с Решение № 1856/17.10.2014 г. на директора на ДОДОП – С. при ЦУ на НАП.

В с.з. на 20.10.2016 г. съгласно чл.149, ал.1, изр.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК с приключване на съдебното дирене е даден ход на делото по същество.

На 02.11.2016 г. е постъпила писмена молба от юрисконсулт С., процесуален представител на ответника, че е образувано тълкувателно дело № 10/2016 г. по описа на Върховния административен съд, по което Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд следва да приеме тълкувателно решение по въпроса: “Нищожен ли е ревизионен акт, които при приложимата след 01.01.2013 г. редакция на чл.119, ал.2 ДОПК е издаден с участието на орган по приходите извън кръга на

лицата по чл.118, ал.2 ДОПК?”. В тази връзка се иска адм. д. № 11880/2014 г. на Административен съд София-град, Първо отделение, 21 състав да се спре на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК до приемането на тълкувателното решение. Спирането се обосновава с необходимостта от “предотвратяване на тежките последици, които биха настъпили при обявяването на актовете за нищожни, доколкото Общото събрание на колегиите на ВАС е възможно да възприеме обратната теза.”

Административен съд София-град, Първо отделение, 21 състав, за да се произнесе по исканото от ответника спиране на делото, съобрази следното:

С искане вх. № 11/31.10.2016 г. на председателя на ВАС на основание чл.125 и чл.126, т.1 вр. чл.124, ал.1, т.5 ЗСВ поради формирана противоречива съдебна практика по приложението на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 ДОПК е сезирано Общото събрание на колегиите на ВАС да се произнесе по въпроса: “Нищожен ли е ревизионен акт, който при приложимата след 01.01.2013 г. редакция на чл.119, ал.2 ДОПК е издаден с участието на орган по приходите, извън кръга на лицата по чл.118, ал.2 ДОПК?”.

С разпореждане от 31.10.2016 г. на председателя на ВАС на основание чл.130, ал.1 вр. чл.124, ал.1 ЗСВ е образувано тълкувателно дело № 10/2016 г. по описа на ВАС за приемане на тълкувателно решение от Общото събрание на колегиите на ВАС по посочения въпрос. Веднъж прието по реда на чл.130, ал.2 ЗСВ, това тълкувателно решение съгласно чл.130, ал.2 ЗСВ ще е задължително за всички органи на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление и за всички органи, които издават административни актове.

Оспореният по настоящото дело РА № [ЕГН]/07.07.2014 г. е издаден от П. Г. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП–С., възложила ревизията, и С. С. Цинцарска на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП–С., ръководител на ревизията. С оглед на заеманите от тях длъжности П. Г. Г. е орган по приходите по чл.7, ал.1, т.3 от Закон ЗНАП, а С. С. Цинцарска е орган по приходите по чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП. Така този ревизионен акт е издаден по приложимата след 01.01.2013 г. редакция на чл.119, ал.2 ДОПК (изм. – ДВ, бр.82 от 2012 г.) с участието на орган по приходите, извън кръга на лицата по чл.118, ал.2 ДОПК, така че е от случаите – предмет на тълкувателно дело № 10/2016 г. по описа на

ВАС. Поради това подлежащото на приемане по него тълкувателно решение по чл.130, ал.1 ЗСВ ще е задължително съгласно чл.130, ал.2 ЗСВ за настоящия съд при извършване на дължимата се по чл.160, ал.2 ДОПК проверка дали РА № [ЕГН]/07.07.2014 г. издаден е или не с необходимата компетентност и оттам за преценката налице или не основание за обявяване на този ревизионен акт за нищожен съгласно чл.172, ал.1, пр.1 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. По този начин изходът на процесния данъчен спор е обусловен от тълкуването, което Общото събрание на колегиите на ВАС ще даде на съотношението, в което нормите на чл.118, ал.2 ДОПК и чл.119, ал.2 ДОПК (изм.–ДВ, бр.82 от 2012 г.) след 01.01.2013 г. определят компетентността за издаване на ревизионни актове.

Съгласно чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК съдът спира производството, когато в същия или друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решение на спора. Разпоредбата изобщо не специфицира вида на обуславящото дело и функционалната степен на съда, пред който то е висящо, така че това може да е тълкувателно дело, образувано пред Общото събрание на колегиите на ВАС съгласно чл.128, ал.1 ЗСВ. Защото е съдебно производство, по което се постановява тълкувателно решение, което със задължителна сила съгласно чл.130, ал.2 ЗСВ определя точния смисъл на законови разпоредби, по които има неправилна или противоречива практика по чл.124, ал.1, т.1 ЗСВ с оглед преодоляването ѝ и така обуславя изхода на всички конкретни дела, които трябва да се разрешат от съдилищата с прилагане на тези разпоредби. Тоест, подобно тълкувателно дело по чл.128, ал.1 ЗСВ може да е друго дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора по чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. За допустимостта на такова спиране свидетелстват регламентираните с чл.229, ал.1, т.6 и чл.632 ГПК сходни хипотези на обусловеност от дела на Конституционния съд и С..

В случая предпоставките за спиране по чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК са изпълнени. Образувано е тълкувателно дело № 10/2016 г. на ВАС, по което подлежи на приемане тълкувателно решение на Общото събрание на колегиите на ВАС по приложението на чл.118, ал.2 ДОПК и чл.119, ал.2 ДОПК (изм. – ДВ, бр.82 от 2012 г.) след 01.01.2013 г., което със задължителна сила съгласно чл.130, ал.2 ЗСВ ще предопредели произнасянето на настоящия съд по (не)валидността на РА №

[ЕГН]/07.07.2014 г. Тъй като подлежащото на приемане тълкувателно решение е от значение за правилното решаване на адм. д. № 11880/2014 г. на Административен съд София-град, Първо отделение, 21 състав, то следва да се спре на основание чл.229, ал.1, т.4 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК до приключване на тълкувателно дело № 10/2016 г. на ВАС. Във връзка с това спиране, определението за даване на ход по същество следва да се отмени на основание чл.253 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Водим от горното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 21 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определението за даване ход по същество, постановено в с.з. на 20.10.2016 г. по адм. д. № 11880/2014 г. на Административен съд София-град, Първо отделение, 21 състав.

СПИРА производството по адм. дело № 11880/2014 г. на Административен съд София-град, Първо отделение, 21 състав до постановяване на тълкувателно решение от Общото събрание на колегиите на Върховния административен съд по тълкувателно дело № 10/16 г. по описа на Върховния административен съд.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на жалбоподателя преписи от молбата на ответника за спиране от 02.11.2016 г. и приложението ѝ за сведение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от деня на съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ:_____